

вота, що имъ даватъ, чърти отъ своето лице, форма на тѣлото, причини на здравье или на болестъ, дѣятелность и заспалость на ума, сила или слабостъ на душата, споредъ каквито сж тѣ сами. Ето защо родителитѣ иматъ тѣзи длѣжностъ да са грижатъ въ сами тѣхъ за своитѣ дѣца. Ако тѣ сж нервически, то дѣцата имъ ще бждѣтъ слабацѣ, ако тѣ сж болничави и хлабави, то тѣ ще предадѣтъ болкитѣ си на самитѣ дѣца и ще имъ посадѣтъ чамавъ и кѣсъ животъ. Това сжщото е и въ нравственната природа. Като обработватъ даровитостѣта на своитѣ дѣца споредъ състоянията имъ, като отиватъ по пѣтя на честностьта и по законитѣ на справедливостѣта, родителитѣ имъ съобщаватъ силенъ и здравъ разумъ, даватъ имъ инстинктъ на деликатость и на искренность, предъ да имъ покажатъ примѣри на тѣзи качества. Наопаки като затъмняватъ въ тѣхния умъ природната свѣтлина, като развалятъ съ своята обхода законитѣ, които Провидѣнието дало на свѣта, и които ако повредимъ все ще бждемъ наказанни, тѣ обикновенно каратъ дѣцата да заематъ тѣхната умствена слабостъ и нравственна развала.

Отъ родителитѣ зависи много, твърдѣ по-много отъ колкото си мислятъ тѣ, да иматъ здрави или чамави дѣца, способни или некадѣрни, честни или развратни синове, които да живѣятъ злѣ или добрѣ, много време или малко. — Тѣмъ лежи отговорностьта за това. Тѣ са награждаватъ или наказватъ въ това което имъ е най-сжщо споредъ обходата и работата имъ.